

ภาคที่ 93

พระผู้มีพระภาค ตรัสแสดงเรื่อง “ปากทางแห่งความเสื่อม”, “คนเลวหรือคนถ้อย”

ที่มา: พระไตรปิฎก เล่มที่ 25 ชื่อ ขุททกนิกาย(เป็นสูตรต้นตอปิฎก)

5. สุตตนิบาต ชุมนุมพระสูตร

ข้อ 6. ปราภาวสูตร(ว่าด้วยความเสื่อม)

ข้อ 7. วสสสูตร(ว่าด้วยคนเลวหรือคนถ้อย)

พระผู้มีพระภาค ตรัสแสดงเรื่อง “ปากทางแห่งความเสื่อม” ไว้หลายข้อด้วยกัน

ดังตัวอย่างต่อไปนี้

"รักอัสตบรูช(คนชั่ว) ไม่รักอัสตบรูช(คนดี)

ขอบใจธรรมของอัสตบรูช นั้นเป็นปากทางแห่งความเสื่อม"

"มักหลับ มักเข้ากลุ่มสนทนา

ไม่หมั่น เกียจคร้าน โกรธง่าย

นั้นเป็นปากทางแห่งความเสื่อม"

"มั่งคั่ง แต่ไม่เลี้ยงมารดา บิดา ผู้แก่เฒ่า ล่วงวัย

นั้นเป็นปากทางแห่งความเสื่อม"

"หยิ่งเพราะชาติ หยิ่งเพราะทรัพย์ หยิ่งเพราะโคตร

ดูหมิ่นญาติของตน นั้นเป็นปากทางแห่งความเสื่อม"

"เป็นนักเลงหญิง เป็นนักเลงสุรา

เป็นนักเลงการพนัน ทำทรัพย์ที่ได้มาแล้วให้พินาศ

นั้นเป็นปากทางแห่งความเสื่อม" ฯลฯ

พระผู้มีพระภาค ตรัสแสดงเรื่อง “คนเลวหรือคนถ้อย”

พระผู้มีพระภาค ตรัสแสดงธรรมแก่ ภราทวาชพราหมณ์ผู้บูชาไฟ

ถึงเรื่องคนเลว และธรรมะที่ทำให้คนเลว รวมหลายหัวข้อด้วยกัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

"คนใดมักโกรธ ผูกโกรธ เป็นคนชั่วที่ลบลูบบุญคุณท่าน

มีความคิดเห็นวิบัติ มีมายา ฟังรู้ว่าคนนั้นเป็นคนเลว"

"คนใดเบียดเบียนผู้เกิดครั้งเดียว หรือเกิด 2 ครั้ง

(เกิด 2 ครั้ง คือ เกิดออกมาเป็นไข่ แล้วจึงออกจากไข่เป็นตัวอีกต่อหนึ่ง)

ไม่มีความเอ็นดูในสัตว์มีชีวิต ฟังรู้ว่าคนนั้นเป็นคนเลว

"บุคคลมิใช่เป็นคนเลวเพราะชาติ มิใช่เป็นคนดี(พราหมณ์)เพราะชาติ

แต่เป็นคนเลวเพราะการกระทำ เป็นคนดีเพราะการกระทำ"
